

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Radiofonii
i Telewizji

Maciej Świrski

DP2-NSW.0511.1397.20.2022

Warszawa, 11 sierpnia 2023 roku

Eurozet Radio Sp. z o.o.
ul. Żurawia 8
00 - 503 Warszawa

DECYZJA NR 8/DPz/2023

Na podstawie art. 53 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1722) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, 2185, dalej „kpa”), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu i po rozpatrzeniu sprawy dotyczącej emisji przekazów dezinformujących opinię publiczną w sprawie okoliczności przejazdu prezydenta Ukrainy przez terytorium Polski, wyemitowanych w programie Radio Zet, w dniu 22 grudnia 2022 roku, w serwisie informacyjnym o godz. 9:00:

postanawiam:

1. stwierdzić naruszenie przez Spółkę Eurozet Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie art. 18 ust. 1 ustawy poprzez emisję przekazów sprzecznych z prawem, z polską racją stanu i poglądów sprzecznych z dobrem społecznym tj. przekazów dezinformujących opinię publiczną w sprawie okoliczności przejazdu prezydenta Ukrainy przez terytorium Polski, wyemitowanych w programie Radio Zet, w dniu 22 grudnia 2022 roku, o godz. 9:00;
2. nałożyć na Spółkę Eurozet Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 476 000 zł (słownie: czterysta siedemdziesiąt sześć tysięcy złotych).

Karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji na rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w NBP Oddział Okręgowy w Warszawie 13101010100095372231000000.

UZASADNIENIE

I.

Uzasadnienie faktyczne:

W związku z artykułem pt. „Amerykanie przewieźli Zełenskigo w Polsce. Nie zwrócili się o pomoc do polskich służb”, opublikowanym na stronie internetowej radiozet.pl pod adresem <https://wiadomosci.radiozet.pl/Polska/amerykanie-przewiezli-zelenskigo-w-polsce->

*nie-zwrocili-sie-o-pomoc-do-polskich-sluzb*¹, Przewodniczący KRRiT, dalej „Organ”, w piśmie z dnia 29 grudnia 2022 r. (DPz-WSW.0511.1397.1.2022), zwrócił się do Spółki Eurozet Radio Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, dalej: „nadawca”, o przekazanie zapisu wszystkich serwisów informacyjnych wyemitowanych w programie Radio ZET, w dniach 21, 22, 23 grudnia 2022 r.

W związku z brakiem odpowiedzi na przedmiotowe pismo, Organ w piśmie z dnia 17 stycznia 2023 r. (DPz-WSW.0511.1397.2.2022), ponaglił nadawcę w zakresie realizacji obowiązku wynikającego z art. 10 ust. 2 ustawy.

W dniach 18-19 stycznia 2023 r. do Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wpłynęły za pośrednictwem platformy ePUAP nagrania serwisów informacyjnych, wyemitowanych w programie Radio Zet, w dniach 21, 22 i 23 grudnia 2022 r.

Analiza przekazanych materiałów wykazała, że w dniu 22 grudnia 2022 r., o godz. 9:00, w programie Radio Zet, poruszane były okoliczności przejazdu prezydenta Ukrainy przez terytorium Polski. Zapis informacji na temat wiedzy polskich służb o tranzycie prezydenta Ukrainy Wołodymyra Zełenskiego przez Polskę w czasie jego podróży do USA, przedstawia się następująco:

- Zapowiedzi na początku serwisu (czas na pasku 0:00):

Dziennikarz prowadzący: *Radio Zet odśłania kulisy podróży przez Polskę Wołodymyra Zełenskiego.*

Dziennikarka prowadząca: *Nasze służby miały nic o niej nie wiedzieć.*

- Informacje (czas na pasku 0:22):

Dziennikarz prowadzący: *Afera z granatnikiem komendanta głównego załamała zaufanie do naszych służb.*

Dziennikarka prowadząca: *Amerykańskie Secret Service przewoząc przez Polskę Wołodymyra Zełenskiego nie zwróciło się o pomoc do naszych służb i policji, ustalił dziennikarz śledczy Radia Zet Mariusz Gierszewski.*

Dziennikarz prowadzący: *Jeden z byłych szefów polskich służb twierdzi, że Amerykanie i Ukraińcy bali się ryzyka sabotażu podróży.*

Red. Mariusz Gierszewski: *Informatorzy twierdzą, że polska strona wiedziała o wjeździe pociągu specjalnego ze strony Ukrainy, ale nie wiedziała kto nim jedzie. Na dworcu w Przemyślu nie było naszych służb. Amerykanie zapakowali Zełenskiego w swoje samochody i zawieźli do Rzeszowa, gdzie wsadzili do samolotu, relacjonuje informator z polskich służb. Jego zdaniem to wynik spadku zaufania u sojuszników do polskich służb i policji po aferze z wystrzałem granatnika komendanta Policji. Zgadza się z tym jeden z byłych szefów służb specjalnych. Ukraińcy i Amerykanie nie tylko czytają nasze media, ale mają także swoje źródła informacji. To ewidentny brak zaufania, obawiano się sabotażu podróży, mówi były szef jednej ze służb specjalnych.*

Dziennikarka prowadząca: *Wiceszef MSZ-u Piotr Wawrzyk powiedział Polskiej Agencji Prasowej, że wizyta prezydenta Ukrainy w USA była z nami niejako konsultowana.*

Z uwagi na niniejsze, Organ w piśmie z dnia 14 lutego 2023 r. (znak: DPz-WSW.0511.1397.10.2022) poinformował nadawcę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji w związku ze stwierdzeniem występowania w audycji emisji przekazów sprzecznych z prawem, polską racją stanu i dobrem społecznym, tj. przekazów dezinformujących opinię publiczną w sprawie

¹ Dostęp: 18 kwietnia 2023 r.

okoliczności przejazdu prezydenta Ukrainy przez terytorium Polski, wyemitowanych w programie Radio Zet w dniu 22 grudnia 2022 r., o godz. 9:00. Nadawcy zapewniono możliwość wzięcia czynnego udziału we wszystkich fazach postępowania administracyjnego, zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wniosków dowodowych. Nadawca skorzystał z tego prawa w ustalonym przez niego zakresie.

W dniu 21 lutego 2023 r. do KRRiT wpłynęło pismo ze stanowiskiem nadawcy zawierające wniosek o umorzenie postępowania z uwagi na „brak postaw prawnych i faktycznych” do ukarania nadawcy na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy. W piśmie nadawca zaprzeczył, aby przekaz był sprzeczny z prawem lub doszło do jakiegokolwiek dezinformacji opinii publicznej w sprawie przejazdu Prezydenta Ukrainy przez terytorium Polski. Oświadczył, że audycja nie zawierała jakichkolwiek treści dezinformujących opinię publiczną, a wszelkie przekazane w niej informacje zostały zebrane z dochowaniem należytej staranności dziennikarskiej. Nadawca wskazał również, że postępowanie należy uznać za bezprzedmiotowe, bowiem art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji nie może mieć zastosowania w stanie faktycznym sprawy. W jego opinii, Organ niewłaściwie wskazał na zakaz ustawowy emisji audycji sprzecznych z prawem, podczas gdy przepis odnosi się do propagowania działań sprzecznych z prawem, polską racją stanu itd. Nadawca wskazał również, że Przewodniczący błędnie zarzuca mu rzekomą „dezinformację”, bowiem wyemitowana audycja nie propagowała żadnych działań. Była to typowa audycja informacyjna, w której dziennikarze przedstawiali określone fakty w oparciu o informacje pozyskane z dwóch wiarygodnych źródeł. Nadawca nie zachęcał ani nie nakłaniał (ani w sposób bezpośredni, ani pośredni) do podjęcia jakichkolwiek działań, tym bardziej sprzecznych z prawem. W opinii nadawcy, Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w art. 14 i 15 zapewnia prasie wolność wypowiedzi celem realizacji najważniejszej funkcji – kontroli władzy. Konstytucja zakazuje również stosowania cenzury mediów, w szczególności cenzury prewencyjnej (art. 54) oraz chroni każdy rodzaj krytyki prasowej i wręcz penalizuje zachowania polegające na jej tłumieniu (art. 44 ust. 1 Prawa prasowego). Następnie nadawca wskazał, że ingerencja organów państwowych w wolność wypowiedzi prasy jest dopuszczalna tylko na podstawie wyraźnego przepisu ustawy i jest ograniczona do przypadków skrajnych, naruszających fundament istniejącego porządku prawnego. Zatem standardy określone w art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji stanowią istotne ograniczenie wolności wypowiedzi, w związku z tym należy je wyklądać ściśle. Nadawca wskazał również zastrzeżenia do prowadzonego postępowania, bowiem w jego opinii nie zostało przeprowadzone żadne postępowanie dowodowe i jeszcze przed wysłuchaniem nadawcy Organ zapowiedział, że nałoży na nadawcę karę finansową. Ponadto, w opinii nadawcy, przedmiot postępowania został określony lakonicznie oraz Organ nie wskazał, które dokładnie fragmenty audycji są fałszywe czy zmanipulowane. W opinii nadawcy Organ również nie zweryfikował przekazanych przez nadawcę informacji, bowiem nie ma śladu podjęcia przez niego jakichkolwiek czynności, które zmierzałyby do ustalenia, czy informacja przekazana w serwisie informacyjnym w dniu 22 grudnia 2022 r. o godzinie 9:00 była prawdziwa. W opinii nadawcy, brak jest podstaw do uznania, że nadawca przekazał nieprawdziwe informacje. Nadawca wskazał, że od emisji audycji minęło przeszło 2 miesiące, a żaden z przedstawicieli organów władzy publicznej czy osób odpowiedzialnych za bezpieczeństwo państwa nie zaprzeczył informacjom przedstawionym w audycji, jak również nie potwierdził, że amerykańskie służby przewożą przez Polskę Wołodymyra Zełenskigo

The text on this page is extremely faint and illegible. It appears to be a dense block of text, possibly a list or a series of paragraphs, but the characters are too light to be read accurately. The layout suggests a structured document, but the content is completely obscured by the quality of the scan.

zwróciły się o pomoc do polskich służb i policji, ani że poinformowały polską stronę o tym, kto jedzie pociągiem specjalnym ze strony Ukrainy. Podkreślił również, że po emisji audycji nikt nie zwrócił się do niego o sprostowanie oraz nie zostało wytoczone żadne powództwo o ochronę dóbr osobistych. Biorąc pod uwagę powyższe, nie ma żadnych podstaw prawnych i faktycznych do nałożenia na nadawcę kary finansowej.

Pismem z dnia 7 marca 2023 r. (DPz-WSW.0511.1397.14.2022) Organ ustalając stan faktyczny sprawy zwrócił się do nadawcy o przekazanie informacji, czy nadawca programu podejmował próby kontaktowania się z właściwymi organami/służbami państwowymi w celu weryfikowania informacji na temat okoliczności przejazdu przez Polskę prezydenta Ukrainy w czasie jego podróży w dniu 21 grudnia 2022 r. do Stanów Zjednoczonych, o przedstawienie dowodów na przeprowadzenie takich czynności oraz poinformowanie o rodzaju i terminie ewentualnych działań w tej sprawie podejmowanych przez dziennikarzy lub redakcję/wydawcę serwisów informacyjnych Radia ZET.

Pismem z dnia 14 marca 2023 r. nadawca wskazał, że żądanie Organu nie mieści się w przedmiocie postępowania z uwagi na wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary finansowej w związku z naruszeniem art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji poprzez emisję przekazów sprzecznych z prawem tj. „przekazów dezinformujących opinię publiczną w sprawie okoliczności przejazdu prezydenta Ukrainy przez terytorium Polski”. W opinii nadawcy niezależnie od wadliwego określenia przez Organ przedmiotu normy z art. 18 ust. 1, o radiofonii i telewizji jego treść determinuje zakres postępowania, w tym jakie okoliczności faktyczne są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, co z kolei wyznacza ramy potencjalnego postępowania dowodowego, które organ może prowadzić. W związku z tym audycja nie narusza art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, co wynika zarówno z jej charakteru jak i samej treści. Nadawca polemizując z organem uznał, że do stwierdzenia niniejszych okoliczności nie jest zatem potrzebne przeprowadzenie jakiegokolwiek postępowania dowodowego poza odsłuchaniem samej audycji. Nadawca wskazał ponownie, że audycja nie propagowała jakichkolwiek działań ani tym bardziej zachowań sprzecznych z prawem i miała wyłącznie charakter informacyjny. Ponadto, w odpowiedzi na wystąpienie organu o przedstawienie informacji na temat dochowania należytej staranności w zakresie zweryfikowania faktów przedstawionych w audycji nadawca potwierdził, że taka staranność została dochowana, i że autor audycji weryfikował informację w wiarygodnych źródłach związanych z właściwymi służbami państwowymi, jednak z uwagi na tajemnicę dziennikarską, wynikającą z art. 15 ust. 2 i 3 Prawa prasowego, nie może podać ani konkretnych danych na temat swoich źródeł, ani też okoliczności przekazania tych informacji. Nadawca podkreślił również, że tajemnica dziennikarska jest bezwzględna, nadawcy nie może z niej zwolnić ani sąd, ani tym bardziej Przewodniczący KRRiT. Ponadto niedochowanie należytej staranności przez dziennikarza nie jest objęte hipotezą art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji i nie stanowi podstawy nałożenia kary w oparciu o art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. Dlatego też w jego opinii żądanie sformułowane przez Organ nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy i wybiega poza przedmiot postępowania. Niniejsze zdaniem nadawcy obliguje Organ do umorzenia postępowania.

Pismem z 14 lutego 2023 r. (DPz-WSW.0511.21397.9.2022), skierowanym do Pełnomocnika Rządu ds. Bezpieczeństwa Przestrzeni Informacyjnej RP, Organ zwrócił się o przekazanie informacji, czy polskie służby były informowane o przejeździe przez Polskę

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the success of any business and for the protection of the interests of all parties involved. The text also mentions the need for regular audits and the importance of having a clear system in place for handling disputes.

In the second part, the author outlines the various methods used to collect and analyze data. This includes a detailed description of the survey process, the selection of participants, and the use of statistical tools to interpret the results. The text highlights the challenges of data collection and the importance of ensuring the reliability and validity of the information gathered.

The third section focuses on the application of the findings to real-world scenarios. It provides a series of case studies that illustrate how the data was used to identify trends, solve problems, and make strategic decisions. The author also discusses the limitations of the study and offers suggestions for future research to further explore the topics discussed.

Finally, the document concludes with a summary of the key points and a call to action. It encourages readers to take the lessons learned from the study and apply them to their own work. The author also expresses gratitude to the participants and the research team for their contributions to the project. The overall tone is professional and informative, aimed at providing valuable insights to the reader.

Prezydenta Ukrainy w dniu 21 grudnia 2022 r., czy polskie służby współpracowały ze służbami innych państw w zakresie organizacji tego etapu podróży Prezydenta W. Zeleńskiego oraz czy ktokolwiek w imieniu nadawcy programu Radio Zet podejmował próby weryfikowania u źródeł rządowych informacji na ten temat. W odpowiedzi, w piśmie z dnia 24 lutego 2023 r. Pełnomocnik stwierdził, że informacja podana przez Radio ZET nie opiera się na prawdzie, zaś jej interpretacja stanowi próbę wykorzystania nieprawdziwej informacji do deprecjonowania państwa polskiego. Publikowanie tego typu fałszywych doniesień, uderzających w wizerunek struktur odpowiedzialnych za bezpieczeństwo państwa oraz w pozycję Polski na arenie międzynarodowej, wpisuje się w stałe cele i działania rosyjskiej propagandy wymierzone w nasz kraj. Pełnomocnik podkreślił, że uwarunkowania związane z aktualną, trudną sytuacją geopolityczną, związane zarówno z wojną Rosji przeciwko Ukrainie, jak i z agresją hybrydową prowadzoną przez Rosję i Białoruś przeciwko Polsce oraz innym krajom Zachodu, wymagają od mediów maksymalnej odpowiedzialności za słowa i dbałości o bezpieczeństwo państwa w infosferze. Należy zatem nieustannie przypominać, że publikacje medialne, przekazujące do opinii publicznej lub powielające informacje nie bazujące na prawdzie lub zmanipulowane, są i będą wykorzystywane przez aparat propagandowy Rosji do osiągnięcia celów sprzecznych z interesami Rzeczypospolitej Polskiej.

Pismem z dnia 18 kwietnia 2023 r. (DPz-WSW.0511.1397.16.2022), skierowanym do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji Koordynatora Służb Specjalnych, Organ w związku z prowadzonym postępowaniem zwrócił się o przedstawienie informacji, czy polskie służby były informowane o przejeździe przez Polskę Prezydenta Ukrainy w czasie jego podróży 21 grudnia 2022 r do Stanów Zjednoczonych, czy polskie służby współpracowały ze służbami innych państw w zakresie organizacji tego etapu podróży Prezydenta W. Zeleńskiego, czy ktokolwiek w imieniu nadawcy programu Radio ZET podejmował próby weryfikowania informacji na ten temat. Organ skierował także zapytanie, czy podawanie informacji o tym, że polskie służby nie wiedziały o przejeździe prezydenta Ukrainy przez teren Polski oraz o tym, że amerykańskie służby nie ufają służbom polskim mogło stanowić niebezpieczeństwo dla interesów państwa polskiego lub polskiej racji stanu.

W odpowiedzi z 18 maja 2023 r. Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji poinformował m.in., że polskie służby są w stałym kontakcie ze swoimi zagranicznymi odpowiednikami w kwestii bezpieczeństwa ochraniających na terenie Polski osób VIP, regularnie wymieniają się informacjami ze służbami ukraińskimi i amerykańskimi i współpracują ze sobą w zakresie bezpieczeństwa. Podkreślił także, iż przedstawiciele redakcji Radia Zet nie kontaktowali się z MSWiA ani podległymi MSWiA formacjami (Służbą Ochrony Państwa oraz Polską Policją) w celu weryfikacji informacji dotyczących podróży Wołodymyra Zeleńskiego do Stanów Zjednoczonych.

Nadawca, po zapoznaniu się z opisanymi wyżej odpowiedziami przedstawicieli organów państwa, przedstawił stanowisko z 11 lipca 2023 r., w którym ponownie złożył wniosek o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego. W piśmie tym wskazał, że wypowiedzi przedstawicieli polskich władz publicznych nie pozwalają na poczynienie ustaleń w zakresie, o który wnosił Przewodniczący KRRiT, tj. uzyskania konkretnego potwierdzenia, że polskie służby były informowane, a także współpracowały ze służbami amerykańskimi oraz ukraińskimi przy przewozie Wołodymyra Zeleńskiego przez terytorium Polski. Nadawca uznał odpowiedzi obu organów za ogólnikowe i wymijające. Podkreślił również, iż w aktach

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice, and that these documents should be stored in a secure and accessible location. The text also mentions the need to regularly review and reconcile the accounts to ensure that the records are up-to-date and accurate.

The second part of the document provides a detailed explanation of the accounting cycle. It outlines the eight steps involved in the process, from identifying the accounting entity to preparing financial statements. Each step is described in detail, and the relationship between the different steps is explained. The text also includes examples of how to apply the accounting cycle to a specific business scenario.

The third part of the document discusses the various methods used to record transactions. It compares the double-entry system with the single-entry system, and explains the advantages and disadvantages of each. The text also describes the different types of accounts used in accounting, such as assets, liabilities, and equity accounts, and how they are recorded in the books.

The fourth part of the document focuses on the preparation of financial statements. It explains the different types of financial statements, such as the balance sheet, income statement, and cash flow statement, and how they are prepared. The text also discusses the importance of providing a clear and concise explanation of the financial statements, and how to identify and correct any errors or discrepancies.

The fifth part of the document discusses the role of the accountant in the business. It explains the different types of accountants, such as tax accountants, cost accountants, and management accountants, and the responsibilities of each. The text also discusses the importance of maintaining high ethical standards and providing accurate and reliable information to the business and its stakeholders.

postępowania nie ma ani jednego konkretnego dowodu na to, że przekaz nadawcy naruszył ustawę o radiofonii i telewizji, co świadczy o bezzasadności postępowania.

Uzasadnienie prawne

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji *Audycje lub inne przekazy nie mogą propagować działań sprzecznych z prawem, z polską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym, w szczególności nie mogą zawierać treści nawołujących do nienawiści lub przemocy lub dyskryminujących ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność państwową, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną lub nawołujących do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym.*

W pierwszej kolejności Organ poddaje analizie prawnej pojęcia „dezinformacji”, „polskiej racji stanu”, „dobra społecznego” oraz terminu „propagowanie” (o jakich mowa w art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji).

Jeśli chodzi o pojęcie „dezinformacji” to zgodnie z leksykalną definicją „dezinformacja” to wprowadzenie kogoś w błąd poprzez podanie mylących lub fałszywych informacji. W uniwersalnym ujęciu słownikowym dezinformacja jest definiowana jako nieprawdziwa, myląca informacja. Jest utożsamiana z procesem mylnego informowania, sytuacją, w której brakuje informacji rzetelnych, także z przekazem treści zamierzonych (Uniwersalny Słownik Języka Polskiego, red. S. Dubisz, t. 1, Warszawa 2003, s. 601).

W doktrynie prawa podnosi się, że dezinformacja prowadzi do wywoływania negatywnych skutków społecznych i odznacza się bezsprzeczną szkodliwością (tak Chmielnicki Paweł (red.), Minich Dobrochna (red.), Prawne aspekty przeciwdziałania dezinformacji w dobie konfliktów i kryzysów [w:] Prawo jako projekt przyszłości, wydawnictwo elektroniczne LEX)

Wladimir Volkoff – francuski publicysta, który zasłynął jako specjalista od dezinformacji i manipulacji świadomością, lokuje dezinformację między wprowadzaniem w błąd a wpływaniem. Przy czym wprowadzanie w błąd jest czynnością jednorazową, związaną z konkretnym zadaniem, może być prowadzone amatorsko, wykorzystuje najprzeróżniejsze środki i zmierza do wmówienia pewnych rzeczy określonym osobom. Natomiast dezinformacja obejmuje czynności podejmowane z zaangażowaniem poważnych środków, jest prowadzona (...) zawsze za pośrednictwem mass mediów i jest adresowana do opinii publicznej. Dezinformacja stawia sobie za cel realizację konsekwentnego programu, zmierzającego do zastąpienia w świadomości, a przede wszystkim w podświadomości mas będących przedmiotem tych działań, poglądów uznanych za niekorzystne dla dezinformatora takimi, które uważa on za korzystne dla siebie. (Volkoff V., Psychosocjotechnika. Dezinformacja. Oręż wojny, Wydawnictwo Delikon, Warszawa 1991).

Według Anety Januszko-Szakiel „W odróżnieniu od informowania, nastawionego na przekaz treści, będących odzwierciedleniem obiektywnej prawdy, dezinformacja stanowi przekaz treści zamierzonych. Media mogą doprowadzić do zmanipulowania opinii publicznej poprzez rozmaite zabiegi na informacji, najczęściej przez ich selekcję, nadmiarowość, interpretację, modyfikację, podawanie informacji nieprawdziwych, nieaktualnych etc. Stąd

konieczne są wszelkie starania na rzecz ochrony przed informacyjną manipulacją medialną. Istotne jest zachowanie świadomości ewentualnych działań manipulacyjnych oraz niezależność w odbiorze przekazów medialnych. (...) W procesie medialnego komunikowania informacyjnego najistotniejsze jest dokładne oddzielenie faktów od komentarzy, czyli informacji od opinii. Za optymalny uchodzi komunikat informacyjny, którego celem jest przekazanie odbiorcy jedynie tego, co nadawca na określony temat wie, a nie, co czuje i sądzi, postuluje bądź oczekuje. Cechą charakterystyczną takich komunikatów jest nagromadzenie słów i zwrotów pełniących funkcje powiadamiania, oraz brak lub oszczędne występowanie przymiotników, przysłówków, imiesłówów przymiotnikowych, także rzeczowników o zabarwieniu uczuciowym oraz tych o konotacji aksjologicznej. Podsumowując, w komunikowaniu informacyjnym chodzi zatem o obiektywizm przekazu, umożliwiający odbiorcom samodzielną interpretację faktów i kreowanie indywidualnych poglądów. Tymczasem upowszechnia się pogląd, że obecnie, w środkach masowego przekazu, informowanie w powyższym ujęciu należy do rzadkości i coraz częściej istota komunikacji w ogóle, także komunikacji informacyjnej sprowadza się do tego, by skłonić odbiorców komunikatów do zmiany poglądów, zachowań, a niekiedy nawet osobowości. Przez odpowiedni dobór informacji, ich zniekształcenie oraz wszelkie inne możliwe zabiegi na informacji, media uprawiają tak zwane komunikowanie perswazyjne i usiłują wpływać na stan społecznej świadomości". (Januszko-Szakiel A. Dezinformacja jako narzędzie medialnej manipulacji świadomością [w:], Aksman J. [red.] Manipulacja. Pedagogiczno-społeczne aspekty, Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego, Kraków 2010, s. 209-216).

Zgodnie z wnioskami i zaleceniami wynikającymi z Opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów »Plan działania na rzecz zwalczania dezinformacji«" [JOIN(2018) 36 final], 2019/C 228/13, (Dz.U. UE C z dnia 5 lipca 2019 r.), przyjęta definicja dezinformacji obejmuje możliwe do zweryfikowania, nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, które stanowią zagrożenie dla demokracji i wyrządzają szkodę publiczną.

Dezinformacja podważa zaufanie do instytucji, mediów tradycyjnych i cyfrowych oraz szkodzi demokracjom przez utrudnianie obywatelom podejmowania świadomych decyzji. [...] Ogranicza wolność słowa, która stanowi prawo podstawowe zapisane w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Wolność wypowiedzi obejmuje poszanowanie wolności i pluralizmu mediów oraz prawo obywateli do posiadania opinii oraz pozyskiwania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe. Głównym obowiązkiem podmiotów państwowych w zakresie wolności słowa i wolności mediów jest powstrzymanie się od ingerencji i cenzury oraz zapewnienie środowiska sprzyjającego włączeniu społecznemu i pluralistycznej debacie publicznej. (Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego i Komitetu Regionów. Zwalczanie dezinformacji w Internecie: podejście europejskie, COM(2018) 236 final).

W Polsce, zgodnie z art. 213 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, rolę regulatora pełni Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stojąc na straży wolności słowa i prawa do informacji, samodzielności dostawców usług medialnych i interesu

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. The text also mentions the need for regular audits to ensure the integrity of the financial data. Furthermore, it highlights the role of the accounting department in providing timely and accurate information to management for decision-making purposes. The document concludes by stating that adherence to these principles is essential for the long-term success and stability of the organization.

In the second section, the focus is on the implementation of internal controls to prevent fraud and errors. It describes various measures such as segregation of duties, authorization requirements, and regular reconciliations. The text also discusses the importance of a strong ethical culture and the role of the board of directors in overseeing the organization's financial reporting process. Additionally, it mentions the need for ongoing training and education for all employees to ensure they are up-to-date on the latest accounting standards and regulations. The document ends by reiterating the commitment to transparency and accountability in all financial activities.

The final part of the document provides a summary of the key points discussed and offers recommendations for further improvement. It suggests that the organization should continue to invest in technology and professional services to enhance its financial reporting capabilities. The document also encourages a proactive approach to risk management and the establishment of a robust internal control system. Finally, it expresses confidence in the organization's ability to achieve its financial goals through diligent adherence to these principles.

odbiorców, zapewniając otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji, jednocześnie badając kwestie dotyczące poszczególnych audycji (zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji). W ocenie KRRiT wolność wypowiedzi i wolność słowa muszą być przedmiotem szczególnej ochrony w stosowaniu narzędzi służących walce z dezinformacją. Wpisujące się w ten kontekst przeciwdziałanie i zwalczanie dezinformacji leży w interesie zarówno obywateli, jak i organów państwa. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji realizuje te wartości m.in. poprzez ochronę odbiorców przed treściami mogącymi propagować działania sprzeczne z prawem, z polską racją stanu i dobrem społecznym.

W ustawie o radiofonii i telewizji nie zdefiniowano pojęcia „polskiej racji stanu”. Lukę tę wypełnia doktryna. Najpełniej w tej kwestii wypowiedział się Jacek Sobczak wskazując, że pod tym pojęciem rozumie się „wzgląd na dobro państwa”. Samo pojęcie – jak wskazuje ww. autor – znane jest ustawodawstwom różnych państw, jako: *raiseu d'Etat*, *reason of state*, *intieresy gosudarstwa*. (J. Sobczak. Radiofonia i telewizja, Komentarz, publikacja elektroniczna LEX)

Zdaniem Piotra Ślęzaka „racja stanu jest z reguły interpretowana jako wzgląd na dobro państwa, priorytet interesu państwowego, przewaga interesu zbiorowego; ale także jako argument na rzecz określonego działania w życiu społecznym” (P. Ślęzak, Prawo mediów, publikacja elektroniczna LEX).

Podobną definicję przedstawia Adrian Niewęglowski wskazując, że „działania sprzeczne z polską racją stanu to takie, które szkodzą interesom Polski jako podmiotowi prawa międzynarodowego” (A. Niewęglowski, Komentarz do ustawy o radiofonii i telewizji, publikacja elektroniczna LEX). Zdaniem tego autora „czynami skierowanymi przeciwko interesom Rzeczypospolitej Polskiej będą przestępstwa z rozdziału XVII k.k. zatytułowanego „Przestępstwa przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej”. W rozdziale tym ustawodawca umieścił m.in. art. 130 k.k., który przewiduje odpowiedzialność karną za branie udziału w działalności obcego wywiadu przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy tego artykułu odnoszą się zatem również do wszelkich działań dezinformacyjnych służb obcych państw wymierzonych przeciwko państwu polskiemu. Rozdział XVII kodeksu karnego zawiera również art. 132 k.k., który już w sposób bezpośredni odnosi się do wprowadzenia w błąd polskiego organu państwowego przy okazji świadczenia usług wywiadowczych na rzecz Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 listopada 2003 r., sygn. akt K 37/02, odczytywanie znaczenia opisywanego pojęcia „racji stanu” zastosowanego przez ustawodawcę w art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, należy dokonywać także w odniesieniu do art. 10 ust. 2 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z 4 listopada 1950 r. Ww. przepis wskazuje na granice wolności słowa stanowiąc, iż „Korzystanie z tych wolności pociągających za sobą obowiązki i odpowiedzialność może podlegać takim wymogom formalnym, warunkom, ograniczeniom i sankcjom, jakie są przewidziane przez ustawę i niezbędne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa państwowego, integralności terytorialnej lub bezpieczeństwa publicznego ze względu na konieczność zapobieżenia zakłóceniu porządku lub przestępstwu, z uwagi na ochronę zdrowia i moralności, ochronę dobrego imienia i praw innych osób oraz ze względu na zapobieżenie ujawnieniu informacji poufnych lub na zagwarantowanie powagi i bezstronności władzy sądowej.”

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. The text also mentions the need for regular audits to ensure the integrity of the financial data.

In addition, the document highlights the role of the accounting department in providing timely and accurate financial reports to management. It notes that these reports are essential for making informed business decisions and for identifying areas for improvement.

The second part of the document focuses on the implementation of internal controls. It describes various measures that can be taken to prevent fraud and to ensure the accuracy of financial statements. These include segregation of duties, authorization procedures, and regular reconciliations.

Furthermore, the document discusses the importance of maintaining up-to-date financial records. It stresses that all transactions should be recorded promptly and accurately. This includes both cash and non-cash transactions, as well as adjustments and corrections.

The document also addresses the issue of asset protection. It suggests that companies should take steps to safeguard their physical and intangible assets. This can be done through insurance, security measures, and proper record-keeping.

In conclusion, the document provides a comprehensive overview of the key principles and practices of financial accounting. It serves as a valuable resource for anyone involved in the financial management of a business.

The document is organized into several sections, each covering a different aspect of financial accounting. This structure allows readers to easily find the information they need and to understand the relationships between different concepts.

Overall, the document is a well-written and informative guide to financial accounting. It provides a clear and concise explanation of the subject, and it offers practical advice on how to implement sound financial practices in a business setting.

Jak wskazuje się w literaturze prawniczej, „Wydaje się, że klauzula generalna »polska racja stanu« w art. 18 ust. 1 RTVU wymaga stosowania z uwzględnieniem funkcji i charakteru tego przepisu, stanowiącego ograniczenie wolności wypowiedzi (art. 54 Konstytucji RP). Ograniczenia takie są dopuszczalne, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jednej z wartości wymienionych w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, z których relewantne w odniesieniu do zakazu propagowania w programach „działań sprzecznych z polską racją stanu” są bezpieczeństwo i porządek publiczny. W rezultacie „polską rację stanu” w omawianym kontekście rozumieć należy jako dobro demokratycznego państwa polskiego, którego ochrona jest konieczna dla bezpieczeństwa i porządku publicznego. Dobra tego nie należy utożsamiać z interesem aktualnej większości politycznej ani aktualnym stanowiskiem władz publicznych. Dobro to wyznaczane jest konstytucyjną charakterystyką Rzeczypospolitej, w szczególności jako dobra wspólnego wszystkich obywateli, demokratycznego państwa prawa urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej, państwa jednolitego, niepodległego, o nienaruszalnym terytorium, praworządnego i opartego na trójpodziale władz”. (Wojciechowski K. [w:] Piątek S. [red.] Ustawa o radiofonii i telewizji. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2014, s. 215-216).

Ustawa o radiofonii i telewizji nie sprecyzowała również pojęcia „dobra społecznego”. Zdaniem doktryny, „pojęcie to jest zbliżone do pojęcia interes społeczny, tj. terminu używanego zarówno w prawie karnym, jak i cywilnym” (tak m.in. Jacek Sobczak, Radiofonia i telewizja. Komentarz). Zdaniem tego autora „działaniem sprzecznym z dobrem społecznym będzie postępowanie niezależne w interesie ogólnym, godzące w ten interes zarówno w sensie materialnym, jak i duchowym”.

Piotr Ślęzak wskazuje, że przez dobro społeczne należy „rozumieć osiągnięcie takiego stanu, który sprzyja zarówno jednostce, jak i całemu społeczeństwu”.

Pojęcie „dobra wspólnego” również w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego jest związane z bezpieczeństwem, ochroną integralności terytorialnej państwa, niepodległością. Ochrona bezpieczeństwa i integralności państwa, służące dobru wspólnemu stanowią w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego uzasadnienie dla ograniczenia praw jednostek.

Termin „propagowania” także nie został zdefiniowany przez ustawodawcę, stąd też doktryna i orzecznictwo posługuje się najczęściej leksykalnymi znaczeniami wskazując, że jest to „nakłanianie”, „zachęcanie”, „wskazywanie za właściwe i słuszne”, „popieranie”, „perswadowanie”, ale również „szerzenie, upowszechnianie, zjednywanie kogoś dla jakiejś idei”.

Zgodnie z Uniwersalnym Słownikiem Języka Polskiego słowo „propagować” oznacza „szerzyć, upowszechniać jakieś poglądy, idee, hasła, zjednywać kogoś dla jakiejś idei, akcji itp., przyczyniać się do zwiększenia popularności czegoś; głosić, krzewić, popularyzować, promować”. Do stwierdzenia „propagowania” określonych zachowań nie jest zatem konieczne, przy językowej wykładni art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii, aby emisji określonej audycji towarzyszył zamiar przekonania odbiorców do zawartych w niej treści bądź by twórcom audycji należało wykazać działanie w zamiarze bezpośrednim lub ewentualnym.

Zdaniem J. Sobczaka pojęcie „propagowania” bliskie jest znaczeniowo propagandzie, a więc „celowemu, perswazyjnemu, umotywowanemu najczęściej politycznie lub religijnie oddziaływaniu na zbiorowość, zmierzającemu poprzez kształtowanie ludzkich postaw do wywoływania pożądanych zachowań”.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. The text also mentions the need for regular audits to ensure the integrity of the financial data. Furthermore, it highlights the role of the accounting department in providing timely and accurate information to management for decision-making purposes.

In addition, the document outlines the procedures for handling discrepancies and errors. It states that any irregularities should be reported immediately to the appropriate authority. The text also discusses the importance of maintaining confidentiality of financial information and the need for strict adherence to internal controls. Moreover, it mentions the requirement for all employees to receive proper training on financial reporting standards and procedures.

The document concludes by reiterating the commitment to transparency and accountability in all financial operations. It expresses the confidence in the accounting team's ability to manage the company's finances effectively. Finally, it notes that the information provided is for informational purposes only and should not be construed as a guarantee or warranty of any kind.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2013 r. III SK 42/12 sformułowanie „propagować”, którym posłużono się w treści art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, służy odróżnianiu audycji, których emisja może prowadzić do pociągnięcia nadawcy do odpowiedzialności na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii od audycji zawierających treści tego samego rodzaju, które takiej odpowiedzialności nie będą uzasadniać.

Dokonując subsumpcji przepisów prawa pod ustalony stan faktyczny wskazać należy, że działanie dezinformacyjne polegające na nieprawdziwym przekazywaniu informacji Organ uznaje za propagowanie (w rozumieniu szerzenie, upowszechnianie) działań (dezinformacyjnych) sprzecznych z polską racją stanu oraz propagowanie postaw i poglądów sprzecznych z dobrem społecznym.

Działania dezinformujące nadawcy i propagowanie (szerzenie) takich działań prowadziły do:

- (i) deprecjonowania państwa polskiego i jego służb, a tym samym do uderzenia w bezpieczeństwo Polski i struktur odpowiedzialnych za bezpieczeństwa państwa;
- (ii) deprecjonowania pozycji Polski na arenie międzynarodowej;
- (iii) wzbudzania niepokoju i lęków opinii publicznej w zakresie bezpieczeństwa Polski i działalności polskich służb.

Aktualna sytuacja na Ukrainie oraz agresja hybrydowa Rosji sprawia, że Organ musi dbać z jednej strony o wolność słowa, z drugiej strony stać również na straży dbałości o bezpieczeństwo państwa w kontekście przekazów medialnych. Tego typu informacje, a w zasadzie dezinformacje, mogą być – i z pewnością będą – prowadziły do wykorzystywania i osiągania celów sprzecznych z interesami Polski, tym samym prowadzą do propagowania działań sprzecznych z polską racją stanu i dobrem społecznym.

Niezależnie od powyższego Organ pragnie zauważyć, że działania dezinformacyjne, prowadzone przez nadawcę, były również sprzeczne z prawem (w szczególności przepisami Konstytucji, Europejskiej Konwencji Praw Człowieka oraz przepisami prawa prasowego), co również wypełnia hipotezę art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji.

Omawiając szerzej ten aspekt Organ pragnie zauważyć, że ustawodawca nie zdecydował się wskazać *expressis verbis* norm prawnych, z którymi audycje miałyby być sprzeczne. Z uwagi na regulacje całej ustawy o radiofonii i telewizji – w szczególności jej art. 3 – zgodnie z którym do rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych stosuje się przepisy prawa prasowego, o ile ustawa nie stanowi inaczej, Organ dokonał analizy dotyczącej szeroko pojętego prawa medialnego (w tym przepisach prawa prasowego).

W pierwszej kolejności Organ wskazuje, że zgodnie z zapisami Konstytucji (art. 54 ust. 1 i 2) każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji, a cenzura prewencyjna środków społecznego przekazu oraz koncesjonowanie prasy są zakazane. Przy czym na mocy art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the success of any business and for the protection of the interests of all parties involved.

It is noted that the records should be kept in a clear and concise manner, and that they should be accessible to all authorized personnel. The document also mentions that the records should be kept for a sufficient period of time to allow for any future audits or investigations.

The second part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the success of any business and for the protection of the interests of all parties involved.

It is noted that the records should be kept in a clear and concise manner, and that they should be accessible to all authorized personnel. The document also mentions that the records should be kept for a sufficient period of time to allow for any future audits or investigations.

The third part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the success of any business and for the protection of the interests of all parties involved.

It is noted that the records should be kept in a clear and concise manner, and that they should be accessible to all authorized personnel. The document also mentions that the records should be kept for a sufficient period of time to allow for any future audits or investigations.

The fourth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the success of any business and for the protection of the interests of all parties involved.

It is noted that the records should be kept in a clear and concise manner, and that they should be accessible to all authorized personnel. The document also mentions that the records should be kept for a sufficient period of time to allow for any future audits or investigations.

The fifth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the success of any business and for the protection of the interests of all parties involved.

It is noted that the records should be kept in a clear and concise manner, and that they should be accessible to all authorized personnel. The document also mentions that the records should be kept for a sufficient period of time to allow for any future audits or investigations.

The sixth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the success of any business and for the protection of the interests of all parties involved.

Natomiast zgodnie z art. 10 ust. 1 Konwencji Rady Europy o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, uchwalonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., obowiązującej w Polsce od 19 stycznia 1993 r. (dalej: „Konwencja”), każdy ma prawo do swobody wypowiedzi. Prawo to obejmuje wolność posiadania poglądów oraz otrzymywania i przekazywania informacji i idei bez ingerencji władz publicznych i bez względu na granice państwowe. Stosownie jednak do art. 10 ust. 2 Konwencji, korzystanie z tych wolności pociąga za sobą obowiązki i odpowiedzialność, które mogą podlegać takim wymaganiom formalnym, warunkom, ograniczeniom i sankcjom, jakie są przewidziane przez prawo i konieczne w społeczeństwie demokratycznym w interesie bezpieczeństwa państwowego, integralności terytorialnej lub bezpieczeństwa publicznego, ze względu na konieczność zapobieżenia zakłóceniu porządku lub przestępstwu, z uwagi na ochronę zdrowia i moralności, ochronę dobrego imienia i praw innych osób oraz ze względu na zapobieżenie ujawnieniu informacji poufnych lub na zagwarantowanie powagi i bezstronności władzy sądowej.

Zarówno przepisy Konstytucji, jak i przepisy Konwencji nie gwarantują nieograniczonego prawa do swobody wypowiedzi. Granice swobody wypowiedzi mają swoje odzwierciedlenie m.in. w art. 10 ust. 2 Konwencji czy też w art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji.

Co więcej – zgodnie z art. 10 ust. 1 Konwencji odnośnie do informowania o sprawach leżących w interesie publicznym, orzecznictwo ETPC wskazuje, że uprawnienie to uzależnione jest od zastrzeżenia działania w dobrej wierze, w celu dostarczania dokładnych i wiarygodnych informacji – zaś w przypadku mediów w sposób zgodny z dziennikarską etyką zawodową”. (Wyrok z dnia 27 marca 1996 r., Goodwin przeciwko Zjednoczonemu Królestwu, skarga nr 17488/90, § 39; decyzja z dnia 21 października 2008 r., Wołek, Kasprów i Łęski przeciwko Polsce, skarga nr 20953/06; wyrok z dnia 3 kwietnia 2012 r., Kaperzyński przeciwko Polsce, skarga nr 43206/07, § 57; wyrok z dnia 15 listopada 2011 r., Semik - Orzech przeciwko Polsce, skarga nr 39900/06, § 44; wyrok z dnia 21 czerwca 2011 r., Kania, Kittel przeciwko Polsce, skarga nr 35105/04, § 36).

W kontekście przedstawiania rzetelnych (w tym prawdziwych) informacji i niepublikowania dezinformacji pomocnym jest art. 6 ust. 1 prawa prasowego, zgodnie z którym prasa jest zobowiązana do prawdziwego przedstawiania omawianych zjawisk.

W doktrynie wskazuje się, że „pojęcie prawdziwości zjawisk - co do zasady - należy odczytać jako prawdziwość przedstawianych informacji” (tak M. Brzozowska – Pasieka, Prawo prasowe. Komentarz praktyczny, wydawnictwo elektroniczne LEX). Zdaniem E. Szydełko – Ferenc „prawdziwość polega na rzetelności, czyli zgodności z faktami. Fakty (zjawiska) powinny być przedstawiane obiektywnie i w sposób pełny, bez manipulacji wybranymi fragmentami”.

Warto również wskazać na zapisy art. 10 ust. 1 prawa prasowego, zgodnie z którym zadaniem dziennikarza jest służba społeczeństwu i państwu, a także art. 12 ust. 1 prawa prasowego, zgodnie z którym dziennikarz jest obowiązany zachować szczególną staranność i rzetelność przy zbieraniu i wykorzystaniu materiałów prasowych, zwłaszcza sprawdzić zgodność z prawdą uzyskanych wiadomości lub podać ich źródło.

Wyżej wymienione artykuły prawa prasowego jednoznacznie wskazują na konieczność sprawdzania informacji i przeciwdziałania dezinformacji. Stąd też audycje, które propagują działania dezinformujące są sprzeczne z prawem (w tym prawem prasowym).

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. The text also mentions the need for regular audits to ensure the integrity of the financial data. Furthermore, it highlights the role of the accounting department in providing timely and reliable information to management for decision-making purposes.

In addition, the document outlines the procedures for handling discrepancies and errors. It states that any identified mistakes should be promptly investigated and corrected. The text also discusses the importance of maintaining confidentiality of financial information and the need for strict access controls. Moreover, it mentions the requirement for all financial reports to be reviewed and approved by the appropriate authority before being disseminated.

The document further details the process of budgeting and forecasting. It explains how the accounting department works closely with other departments to develop realistic budgets and forecasts. The text also discusses the importance of monitoring actual performance against the budget and taking corrective actions when necessary. Additionally, it mentions the need for regular communication and collaboration between all stakeholders involved in the financial planning process.

Finally, the document concludes by reiterating the commitment to transparency and accountability in all financial activities. It states that the organization is dedicated to providing clear and concise financial information to all stakeholders. The text also mentions the ongoing efforts to improve financial processes and systems to ensure the highest level of accuracy and efficiency.

Podsumowując całość powyższego, zważywszy na treść przedmiotowej audycji należy stwierdzić, że emisja wskazanych przekazów naruszyła art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, poprzez propagowanie działań sprzecznych z prawem, z polską racją stanu oraz dobrem społecznym. Zaprezentowanie w audycji informacyjnej ustalenia dziennikarza śledczego, że „*Amerykańskie Secret Service przewożąc przez Polskę Władimira Zełenskigo nie zwróciło się o pomoc do naszych służb i policji*”, jest wykorzystaniem nieprawdziwej informacji do deprecjonowania państwa polskiego i jest działaniem sprzecznym z normami prawa prasowego, w szczególności – choć nie wyłącznie - jego art. 6. Publikowanie tego typu doniesień jest sprzeczne z prawem oraz polską racją stanu, bowiem ma na celu przedstawienie negatywnego wizerunku struktur odpowiedzialnych za bezpieczeństwo państwa oraz godzi w pozycję Polski na arenie międzynarodowej. Zważywszy na uwarunkowania związane z wojną Rosji przeciwko Ukrainie publikacje medialne nieoparte na prawdzie lub zmanipulowane są sprzeczne z polską racją stanu.

W kwestii zastosowanej procedury, Organ nie podziela stanowiska nadawcy, że nie zostało przeprowadzone żadne postępowanie dowodowe i jeszcze przed wysłuchaniem nadawcy Organ zapowiedział, że nałoży na Spółkę karę finansową. Jak wynika z akt prowadzonego postępowania, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 10 § 1 kpa, nadawca miał w każdym stadium prowadzonego postępowania zapewnione prawo do zapoznawania się z aktami postępowania, składania wyjaśnień oraz wniosków dowodowych. Stanowisko nadawcy jest tym bardziej niezrozumiałe, że sam oświadczył, że audycja nie narusza art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, co wynika zarówno z jej charakteru jak i samej treści, a do stwierdzenia niniejszych okoliczności nie jest potrzebne przeprowadzenie jakiegokolwiek postępowania dowodowego poza odsłuchaniem samej audycji. Organ zebrał i ustalił materiał dowodowy mając na względzie powinności z art. 7 kpa oraz art. 77 kpa, natomiast stan faktyczny w oparciu o tak zebrany materiał dowodowy został ustalony stosownie do art. 80 kpa.

Oczywiste jest bowiem, że zgodnie z prawem, przejazd jakiegokolwiek cudzoziemca przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie może się odbywać w sposób dowolny, bez zezwolenia organów państwa lub innych podstaw prawnych. Tym bardziej tranzyt Prezydenta innego państwa, przez terytorium jakiegokolwiek kraju trzeciego, nie może mieć miejsca bez wiedzy stosownych instytucji państwowych. Jest to wiedza powszechnie znana i bezsprzecznie informacje przekazane przez dziennikarzy uczestniczących w audycji, należy traktować w kategorii „sensacji”, który miał przedstawić negatywną pozycję państwa polskiego, wyrządzając tym samym szkodę publiczną. W sytuacji, w której nadawca podaje informacje wskazujące na prowadzenie na terytorium państwa działań przez podmioty trzecie bez wiedzy służb krajowych, winien uwiarygodnić przedstawiane fakty, tym bardziej, że zostały one podane w serwisie informacyjnym, który powinien stanowić aktualne, rzetelne i bezstronne źródło informacji.

Organ zgadza się z twierdzeniami nadawcy, że w Polsce istnieje wolność mediów oraz swoboda wypowiedzi publicznej. Nie jest ona jednak bezgraniczna. Dziennikarze działają w pewnych ramach. Ich prawa i obowiązki reguluje ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. o prawie prasowym oraz ustawa z dnia 29 grudnia 1992 o radiofonii i telewizji. Nie można się zatem zgodzić z nadawcą, który twierdzi, że przepis nie zabrania emitowania audycji sprzecznych z prawem w tym przekazów dezinformujących opinię publiczną.

Zarówno w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego jak i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka wskazuje się, iż zapewnienie realizacji tych wartości może uzasadniać ograniczenie praw i wolności obywatelskich, w tym wolności słowa.

Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia z 23 marca 2006 r., K 4/06, „swoboda wypowiedzi jest jednym z fundamentów społeczeństwa demokratycznego, warunkiem jego rozwoju i samorealizacji jednostek; 2) swoboda ta nie ogranicza się do informacji i poglądów, które są odbierane przychylnie albo postrzegane jako nieszkodliwe lub obojętne; 3) rolą dziennikarzy jest rozpowszechnianie informacji i idei dotyczących spraw będących przedmiotem publicznego zainteresowania i mających publiczne znaczenie.” Jednocześnie Trybunał Konstytucyjny zwrócił uwagę, iż „Podobnie jednak, jak ma to miejsce w ramach standardu konwencyjnego, konstytucyjna wolność wypowiedzi może doznawać ograniczeń w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 12 maja 2008 r., SK 43/05), o ile ograniczenia te są przewidziane w ustawie, są konieczne dla ochrony wymienionych w tym przepisie wartości (w szczególności moralności publicznej) oraz będą dotyczyły korzystania z tej wolności, nie naruszając przy tym jej istoty. Rola mediów oraz swobody wypowiedzi w funkcjonowaniu demokratycznego społeczeństwa powoduje jednak, że ingerencja państwa w wolność wypowiedzi medialnej dozwolona jest wyjątkowo i musi być należycie uzasadniona.” (Wyrok TK z dnia 2 lipca 2013r. III SK 42/12).

Artykuł 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji jest regulacją rangi ustawowej ograniczającą swobodę wypowiedzi nadawcy audycji lub innego przekazu, którą gwarantują art. 14 i art. 54 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz art. 10 Konwencji.

W warunkach społeczeństwa informacyjnego infosferę należy traktować w kategoriach środowiska bezpieczeństwa, w którym występują szanse, wyzwania, zagrożenia i ryzyko. Z punktu widzenia bezpieczeństwa narodowego należy skupić się na cechach współczesnej infosfery, które umożliwiają powstawanie zagrożeń. Przede wszystkim uwagę zwraca nie tylko powszechna dostępność informacji, lecz także niemal nieograniczona swoboda ich publikowania. Wiąże się to ze wzrostem dostępnych kanałów informacyjnych, których wykorzystanie – zarówno przez odbiorcę, jak i nadawcę, nie wymaga szczególnych zdolności technicznych i jest stosunkowo tanie, co oznacza ich powszechność. Powoduje to nadmiar informacji, których odbiorca nie jest w stanie poddać stosownej analizie, nie wspominając już o weryfikacji wiarygodności ich źródeł. (Aleksandrowicz T., Mechanizmy ataku informacyjnego. Skuteczność przeciwdziałania. [w:] Dezinformacja – Inspiracja – Społeczeństwo. Social Cybersecurity. Boćkowski. D. i in. [red.], Wydawnictwo Uniwersytetu w Białymstoku, Białystok 2022, s. 11-33),

Podkreśla się jednak również, że poza fałszywymi informacjami bardzo wybiórcze informacje, zniesławianie, sianie paniki oraz podżeganie do nienawiści są sprzeczne z podstawowymi prawami (wolnościami) obywateli i prawami mniejszości. „Dezinformacja (...) uderza bowiem w fundamenty demokracji: poczucie wspólnoty wartości, umiejętność podejmowania dialogu i wypracowywania rozwiązań mimo różnych poglądów, zaufanie do przedstawicieli państwa wybranych w wyborach oraz do wymiaru sprawiedliwości. Dezinformacja sprawia, że podważone i uznane za fałszywe może być dosłownie wszystko”. Raport „Przeciwdziałanie dezinformacji w Polsce. Rekomendacje systemowe”. Fundacja Forum Bezpieczeństwa, Warszawa 2023).

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. The text also mentions the need for regular audits to ensure the integrity of the financial data. Furthermore, it highlights the role of the accounting department in providing timely and accurate information to management for decision-making purposes. The document concludes by stating that adherence to these principles is essential for the long-term success and stability of the organization.

In the second section, the focus is on the implementation of internal controls to prevent fraud and errors. It describes various measures such as segregation of duties, authorization requirements, and regular reconciliations. The text also discusses the importance of a strong ethical culture and the role of the board of directors in overseeing the organization's financial reporting process. Additionally, it mentions the need for ongoing training and education for all employees to ensure they understand and follow the established policies and procedures. The document stresses that a robust internal control system is a key component of an effective risk management strategy.

The final part of the document addresses the challenges of financial reporting in a complex and rapidly changing business environment. It discusses the impact of new accounting standards and the need for transparency and disclosure. The text also mentions the importance of maintaining accurate and up-to-date financial statements to provide a clear picture of the organization's financial health. Furthermore, it highlights the role of external auditors in providing an independent opinion on the financial statements. The document concludes by stating that a commitment to high-quality financial reporting is essential for building trust and confidence among investors and other stakeholders.

Dla wypełnienia dyspozycji art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji nie ma także znaczenia, czy zdarzenie miało charakter ciągły czy jednorazowy.

Przepis art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji nakłada na nadawcę programu telewizyjnego lub radiowego zadanie kształtowania charakteru i treści tej audycji według określonych w nim zasad. Zgodnie zaś z art. 13 ust. 1 ustawy, nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść. Ekspertzy rynku są zgodni co do tego, że w walce ze zjawiskiem dezinformacji kluczowe jest wspieranie wysokiej jakości dziennikarstwa i pluralistycznych mediów informacyjnych, a także edukacja, rozwijanie umiejętności krytycznego myślenia i kompetencji cyfrowych, w szczególności wśród młodych ludzi.

Dlatego w ujęciu art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji pojęcie „propagowania” może być wykładane w kontekście ustawy, w której zostało użyte. Jest to uzasadnione tym, że na podstawie tego przepisu odpowiedzialność przypisywana jest nadawcy (osobie prawnej), w odniesieniu do którego nie można rozpatrywać strony podmiotowej czynu niedozwolonego w kategoriach winy umyślnej, czy też winy nieumyślnej. Odpowiedzialność nadawcy na podstawie tego przepisu jest odpowiedzialnością obiektywną zbliżoną do odpowiedzialności cywilnej na zasadzie ryzyka. Nadawca ponosi bowiem odpowiedzialność za treść programu niezależnie od odpowiedzialności innych osób, w tym dziennikarzy prowadzących audycję, bez względu na zamiary, jakie towarzyszyły dziennikarzom przy przygotowywaniu treści programu. Wynika to z brzmienia art. 13 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, który stanowi, że art. 13 ust. 1 tejże ustawy nie narusza przepisów dotyczących odpowiedzialności innych osób za treść poszczególnych audycji, reklam lub innych przekazów.

Dziennikarze mają prawo do opisywania zdarzeń mogących bulwersować społeczeństwo. Istnieje jednak wymóg, by odbywało się to z zachowaniem zawodowej staranności oraz rzetelności w gromadzeniu i wykorzystywaniu materiałów. „Znoszące bezprawność działanie w ochronie usprawiedliwionego interesu społecznego wymaga zastosowania właściwych środków służących jego ochronie. Nie stanowi właściwego środka służącego ochronie usprawiedliwionego interesu społecznego nierzetelny komentarz, wykorzystany z naruszeniem obowiązku przewidzianego w art. 12 ustawy z 1985 r. Prawo prasowe”. (Wyrok Sądu Najwyższego z 21 września 2007 r., V CSK 192/07, LEX nr 619680).

Biorąc pod uwagę przytoczone stanowisko doktryny, jak również ugruntowane orzecznictwo, należy stwierdzić, że nadawca dopuścił się naruszenia art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji poprzez rozpowszechnienie w programie przekazów sprzecznych z prawem, polską racją stanu i dobrem społecznym tj. przekazów dezinformujących opinię publiczną sprawie okoliczności przejazdu prezydenta Ukrainy przez terytorium Polski. Przeprowadzona analiza wykazała, że nieprawdziwe informacje oraz nieuzasadnione komentarze na temat udziału polskich służb w organizacji przejazdu prezydenta Ukrainy Wołodomyra Zełenskiego przez Polskę w czasie jego podróży do USA pojawiły się w serwisie informacyjnym Radia ZET w dniu 22 grudnia 2022 r., o godz. 9:00.

II.

Mając powyższe na uwadze, działając na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, postanowiono jak w sentencji.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, jeżeli nadawca narusza obowiązek wynikający z przepisu art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50% rocznej opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością przeznaczoną do nadawania programu uwzględniając zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność nadawcy oraz jego możliwości finansowe.

Opłata za dysponowanie częstotliwością do nadawania programu Radio Zet wynosi 953 550 zł (słownie: dziewięćset pięćdziesiąt trzy tysiące pięćset pięćdziesiąt złotych). W związku z tym górna granica kary wynosi 476 775 zł (słownie: czterysta siedemdziesiąt sześć tysięcy siedemset siedemdziesiąt pięć złotych).

Wymierzając karę organ uwzględnił przesłanki ustawowe, określone w przytoczonym powyżej przepisie, tj. zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność nadawcy oraz jego możliwości finansowe.

Przy ustalaniu kary pieniężnej Organ kierował się przesłankami określonymi w przywołanym art. 53 ust.1 ustawy o radiofonii i telewizji, tj. zakresem i stopniem szkodliwości naruszenia, możliwościami finansowymi nadawcy i jego dotychczasową działalnością. Stopień i zakres szkodliwości naruszenia zostały przez Organ rozważone w kontekście rodzaju i intensywności naruszenia. Tak jak Organ wskazał już powyżej, naruszenie prawa, którego dopuścił się nadawca było naruszeniem istotnym, polegającym na wyemitowaniu przekazów propagujących działania sprzeczne z polską racją stanu, a przez to wpływające na zmniejszenie zaufania do państwa i jego służb, co z kolei mogło powodować negatywne skutki dla pozycji Polski na arenie międzynarodowej. Przekaz rozpowszechniony został w programie powszechnie dostępnym i bezpłatnym. Stopień szkodliwości naruszenia z uwagi na jego zakres dotarcia był zatem wysoki. Powyższe zostało potwierdzone w stanowiskach organów rządowych odpowiedzialnych za bezpieczeństwo kraju, które wpłynęły w trakcie prowadzonego postępowania. W opinii tych organów informacja podana przez Radio ZET nie tylko nie opiera się na prawdzie, ale dodatkowo jej interpretacja stanowi próbę wykorzystania nieprawdziwej informacji do deprecjonowania państwa polskiego i jego pozycji międzynarodowej, a to z kolei służy wyłącznie działaniom rosyjskiej propagandy wymierzonym w Polskę. W okresie tak trudnym, w jakim od chwili napaści Rosji na Ukrainę znalazła się Polska od mediów wymaga się maksymalnej odpowiedzialności za słowa, a przez to dbałości o bezpieczeństwo państwa i jego obywateli.

Ze sprawozdania finansowego Spółki Eurozet Radio Sp. z o.o. za rok 2022 wynika, że Spółka posiada dobrą kondycję finansową.

W związku z powyższym, w okolicznościach tej konkretnej sprawy, została wymierzona kara w wysokości 476 000 zł (słownie: czterysta siedemdziesiąt sześć tysięcy złotych).

Przy ocenie sprawy Organ uwzględnił również treść art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, iż organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Organ odstępuje od nałożenia kary pieniężnej w sytuacji, gdy obie przesłanki wymienione w powyższym przepisie wystąpią łącznie. W ocenie Organu nie można jednak w przedmiotowej sprawie mówić o znikomej wadze naruszenia, z uwagi na charakter dóbr,

które zostały naruszone w wyniku działania nadawcy. Mając powyższe na uwadze, Organ stwierdził, że w rozważanym przypadku waga naruszenia prawa nie jest znikoma, co zwalnia Organ od analizy drugiej przesłanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, określonej w art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. czy strona zaprzestała naruszania prawa.

W przedmiotowej sprawie nie zachodzi również okoliczność, o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2 kpa, tj. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Zgodnie z art. 189f § 2 kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających: 1) usunięcie naruszenia prawa lub 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia. Zgodnie z § 3 jeżeli strona przedstawiła dowody, potwierdzające wykonanie postanowienia, organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu. W doktrynie wskazuje się, że *podjęcie tego rozstrzygnięcia możliwe jest jedynie wówczas, gdy organ administracji publicznej ustali na podstawie okoliczności konkretnej sprawy, uwzględniając w szczególności właściwości podmiotowe strony, że sam fakt wszczęcia postępowania w sprawie i znalezienia się przez nią w sytuacji realnego zagrożenia nałożeniem i wymierzeniem sankcji doprowadzi do zrealizowania w konkretnym przypadku założonych dla danej sankcji celów* (zob. S. Gajewski, Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa kpa, Warszawa 2017).

Wobec powyższych ustaleń, działając na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji w związku ze stwierdzeniem naruszenia art. 18 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji postanowiono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 56 ust. 1 i 2 ustawy o radiofonii i telewizji, w związku z art. 479²⁸ § 1 ust. 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805 ze zm.), stronie przysługuje odwołanie od niniejszej decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Gospodarczego za pośrednictwem Organu w terminie miesiąca od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

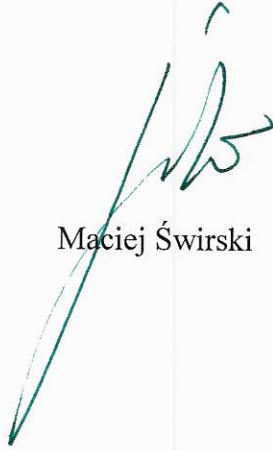
Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w zw. z art. 33 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1125, z 2023 r. poz. 181, 289, 326, 403), od odwołania od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji pobiera się opłatę stałą w kwocie 3000 zł.

Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Na podstawie art. 105 ust.1 ww. ustawy, wniosek

o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub w części, może domagać się ustanowienia adwokata albo radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykáže, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona albo już się toczy.

Maciej Świrski

Otrzymują:

- Eurozet Radio sp. z o.o.
ul. Żurawia 8
00 - 503 Warszawa

- a/a

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text located in the lower right quadrant of the page.